

¹Amíg beszéltek a néphez, eléjük álltak a papok, a templomőrség parancsnoka és a szadduceusok; ²bosszankodtak ugyanis azon, hogy tanítják a népet, és azt hirdetik, hogy Jézus által van feltámadás a halálból. ³Ezek elfogták őket, és mivel már este volt, őrizetbe vették őket másnapig. ⁴De azok közül, akik hallgatták az igét, sokan hittek, és a hívő férfiak száma mintegy ötezerre emelkedett. ⁵Másnap összegyűltek Jeruzsálemben a vezetők, a vének és az írástudók; ⁶Annás a főpap, Kajafás, János, Sándor és a főpapi család valamennyi tagja. ⁷Középre állították és vallatták őket: „Milyen hatalommal, vagy kinek a nevében tettétek ti ezt? ⁸Ekkor Péter, megtelve Szentlélekkel, így szólt hozzájuk: „Népünk vezetői, Izrael vénei! ⁹Ha minket ma egy beteg emberen gyakorolt jótett felől vallattok, hogy mitől gyógyult meg, ¹⁰vegyétek tudomásul valamennyien, Izrael egész népével együtt, hogy a názáreti Jézus Krisztus neve által, akit ti megfeszítettetek, akit Isten feltámasztott a halálból: őáltala áll ez előttetek egészségesen. ¹¹Ez lett a sarokkő, amelyet ti, az építők, megvetettetek, ¹²és nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnének.”

Kedves Testvéreim!

Boldog új név! Nem év, hanem név. Bár január 1-én sikerekben gazdag új esztendőt, békés, boldog új évet kívánunk egymásnak, számunkra – keresztyén emberek számára – ez a nap nem csupán erről szól.

Ahogy az oltár előtti igében hallhattuk: *Amikor a nyolc nap elmúlt, és körül kellett őt metélni, a Jézus nevet adták neki, ahogyan az angyal nevezte őt, mielőtt még anyja méhében megfogant.* Január 1-e, a karácsonyt követő 8. nap Jézus névadásának ünnepe. A zsidó szokásokat követve ezen a napon kapta meg Isten fia a Jézus nevet.

Amikor gyerekeinknek nevet választottunk, akkor sok szempontot mérlegeltünk. Mi az ami szimpatikus, melyik név foglalt már a családban, melyikhez kapcsolódik valaki pozitív vagy negatív értelemben, hogyan cseng össze a vezetéknevvel... stb. Daninál, az elsónél végigolvastuk az utónévkönyvet, végül három név maradt, ezekből választottuk ki Dánielét. De érdekes, hogy pl. a Vince név, másik fiunk neve, nem szerepelt az első kiválasztásnál. A sok szempont közt ott volt a név jelentése is, bár ez utóbbival kapcsolatban sokszor tapasztalom azt keresztelesek alkalmával, hogy a szülők – amikor elmondom, hogy mit jelent gyermekük neve, akkor tudják csak ezt meg.

Jézus neve divatos név volt akkoriban. Sok gyereknek választották. Nem véletlenül. Akkoriban a név jelentése fontosabb volt, mint manapság. Jesuah – ahogy ejthették azt jelenti az Úr szabadít meg.

Miért volt népszerű ez a név? Mert Izrael már évtizedek óta elnyomtatásban élt. A Római Birodalom szorításában egyre inkább vágytak a szabadulásra de tudták, hogy ekkora birodalommal szemben csak a megígért szabadító, az Isten által delegált megváltó tud csak hatékonyan fellépni.

És akkor megszületett Betlehemben egy kisgyermek. Egy gyermek, akinek a nevét nem anyukája és a férje József találták ki, hanem akinek nevét angyal közölte Máriával: *Íme, fogansz méhedben, és fiút szülsz, akit nevezs Jézusnak.*

A várt szabadító Jézusban jött el. Amikor 33 évvel később ennek a Jézusnak egyik tanítványa Péter meggyógyít egy béna embert, akkor számon kéri őt: kinek a nevében tette ezt a csodát. Ő ezt válaszolja:

¹⁰vegyétek tudomásul valamennyien, Izrael egész népével együtt, hogy a názáreti Jézus Krisztus neve által, akit ti megfeszítettetek, akit Isten feltámasztott a halálból.

Péternek ebben a mondatában több minden is szerepel Jézussal kapcsolatban.

Hogy egyértelmű legyen kiről van szó, elmondja, hogy a názáreti, de hogy véletlenül se legyen félreértés: akit ti megfeszítettetek... mondja Péter. Erre a mozzanatra még visszatérünk.

A másik amit mond, hogy Jézus Krisztus. Ahol a Krisztus nem Jézus vezetékneve, hanem a rangja. A Krisztus szó jelentése felkent, a zsidóságban egyértelműen a várva várt szabadítóra alkalmazták ebben az időben, igaz, kicsit mást értettek szabadításon.

Visszatérve: Péter nem fél kimondani: akit ti megfeszítettetek annak a nevében tettünk csodát, és gyógyítottuk meg a bénát. Ráadásul még hozzáteszi: akit Isten feltámasztott a halálból.

Ez a mondat szép ugyan, de akkor és ott ezt kimondani gyakorlatilag olyan volt, mintha Péter egy céltáblát rakott volna a homlokára: ide dobjátok a köveket.

De akkor miért mondta ezt Péter? Az a Péter, aki korábban háromszor is letagadta, hogy ismeri Jézust?

Azért mert az ő számára Jézus neve egybeforrott a szabadítással. Jézus feltámadása megmutatta Péternek és a többi tanítványnak, hogy a szabadítás nem azt jelenti, hogy szabadabban élhetek, hogy meggyógyulok a betegségeimből, hogy nem lesz több gondom az életben. Hanem azt, hogy megszabadulok minden büntől, a sátán hatalmából, mert ő legyőzte a halált él és uralkodik örökké. Innentől kezdve Jézus neve nem csak egy volt a sorból Péter számára, hanem az egyetlen név volt.

Ha ehhez hozzátesszük, hogy ebben a korban császárokról városokat neveztek el, mert így a név védelme alá helyezték a várost, akkor talán érthetővé válik Péter bátor fellépése.

Péter Jézus nevének védelme alá helyezte magát. Jézus neve minden név fölött! Egy olyan név, amelynek nem csak szimbólikusan, hanem valóságosan is hatalma van. Hiszen ezt tapasztalták: Jézus nevében gyógyíthatatlannak hitt betegségeket gyógyítottak, ördögöket űztek ki, nyelveken szóltak és félelem nélkül hirdették az evangéliumot.

Pál apostol a Filippiekhez írt levélben idéz egy kora kersztyén himnuszt Jézusról, ebben ezt olvassuk: *⁹Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb, ¹⁰hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld alattiaké; ¹¹és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.*

Jézus neve hatalom! Nem csak akkor volt, hanem ma is az.

Sokszor azt gondoljuk, hogy a világ már régen túljutott azon, hogy császárokról nevezzenek el városokat. De ma is nevek hatalmában élünk. Politikusok, üzletemberek, Zenészek, Színészek és nem utolsósorban cégek, márkák nevei határozzák meg a mindennapjainkat. Ha most megkérdezném, hogy ki a világ 10 legbefolyásosabb embere, akkor a 10-ből ötöt biztosan mindenki eltalálna, de Magyarországra vonatkoztatva is azonos nevek hangozhatnak el. Kire bízunk rá magunkat? A betegek egymásnak ajánlják a legjobb orvosokat, de még a lelki vezetők között is van, akire jobban odafigyelnek az emberek. Ha ő mondja, akkor biztosan...

És ha Jézus mondja? Hittanórán szoktuk játszani a Jézus mondja játékot. Ha Jézus mondja az adott feladatot meg kell csinálni, ha nem hangzik el, hogy Jézus mondja akkor nem. Kire hallgatunk? Kire figyelünk? Odafigyelünk-e Jézus nevére.

Új naptári évet kezdünk. Ilyenkor fogadalmak hangzanak, és ilyenkor talán kicsit bizakodóbban nézünk előre. Majd idén... - mondjuk. Idén talán valóban boldog lesz...

Boldog új név! Igen, név. Mert az életünk csak akkor lesz valóban boldog, ha Jézus nevében, az ő nevének védelmében, az ő nevére figyelve indulunk.

Jézuséban, akié minden hatalom mennyen és földön, akinek neve feljebb van minden politikus, üzletember, brand, vagy szupersztár neve felett. Akinek nevére, ha most nem is hajol meg minden térd, de egykor meg fog, és akié most meghajol, annak megnyílik az út: minden lehetséges annak, aki hisz! – ezt ő mondta. És ezt is: *Bizony, bizony, mondom nektek, hogy amit csak kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.* Induljunk az ő nevében, és nem kell félnünk semmitől!